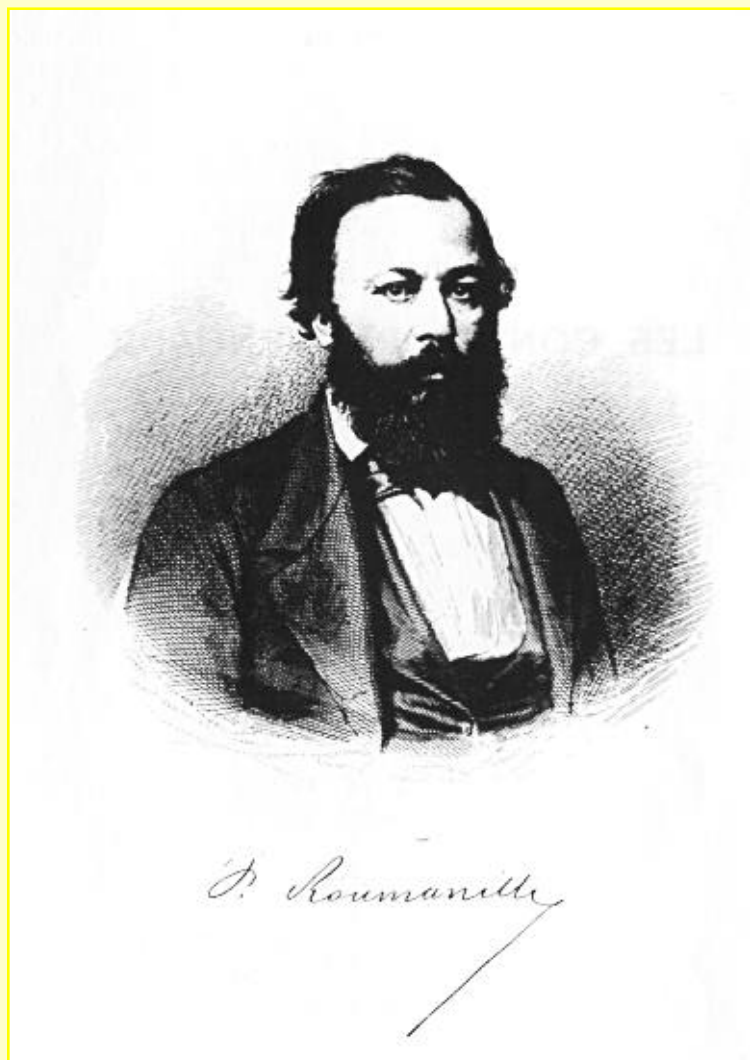

Jóusè Roumanille

Li Cascareleto

C.I.E.L. d'Oc

Centre International de l'Écrit en Langue d'Oc

3 Place Joffre, 13130 Berre L'Étang

<http://www.lpl.univ-aix.fr/ciel/>

Vihado I

La vedigano

Un jour, ma pauro grand nous disié...(ah! se boutave pèr escri tout ço que nous countavo ma pauro grand, lou galant libre que n'en fariéu!)

- Mis enfant, nous disié, sabès pas perqué ome bat femo, perqué loup sauto sus fedo e chin coursejo loup, lou sabès pas? Eh! bèn, escoutas, que vau iéu tout plan-plan vous lou dire. Quand lou bon Diéu, bon, mais juste, aguè bandit foro dóu paradis noste pair Adam e Evo nosto maire, pèr-ço-que i'avien desóubeï, e quand venguè lou jour de l'an, Èvo fuguè sus pèd à la primo aubo pèr souveta la bono annado à soun ome e ié demanda sis estreno. Lou revihè, ém' acò ié diguè:

- Adamet, moun bèu! bono annado, bèn granado, acoumpagnado! ... Mis estreno?

- Ah! es mai tu?

- Adam ié faguè... Saras dounc toujours la memo? Que noun me leissaves encaro un pau penaca! Siés bèn pressado!... Ve, ma bello, dève, avans, saluda lou bon Diéu; senoun, se fachara mai.

-As resoun,

- Èvo ié respond. Ié sounjave pas. Saluden avans lou bon Diéu, que se facharié mai.

Emai fuguèsse un pau matin e aguèsse encaro som, en badaiant Adam s'aubourè. Se vestiguèron tóuti dous coume counvèn, e se tenènt pèr la man, anèron à l'endavans dóu bon Diéu.

Quand lou rescountrèron:

- Bèu Segneur Diéu, ié diguèron, salut! Bonno annado, bèn granado, acoumpagnado!

Em' acò pièi l'adourèron.

- Acò 's bèn fa, mis enfant! - lou bon Diéu ié venguè. Fau toujours bèn faire e leissa dire. E lou soubeiran Mèstre de touto causo, que vòu èstre adoura, fuguè fort countènt d'éli, bèn talamen qu'à-n-Adam baiè pèr sis estreno uno vedigano divino! Anas vèire acò...

- Tè, Adam, ié faguè, vaqui uno vedigano: esprès pèr tu, que siés e dèves resta mèstre dins toun oustau, vène de la culi dins lou paradis di delice, qu'avès perdu pèr vosto fauto, miserable! Tu soulet te n'en serviras, quand te fara plesi. E tu, -ve, Èvo, escouto bèn ço que te vau dire,- tu la regardaras tant que voudras, mai la toucaras pas. T'avertisse!... Adam, moun paure paciènt, touto fes e quanto que, bèn entenciouna, picaras em' aquelo vedigano sus qu'aucun o sus quaucarèn n'en sourтира quicon de bon e que t'agradara. Es iéu que te lou dise!

Adam, recouneissènt, reçaupè de la bello man de Diéu lou presènt requisit, e marit e mouié, se clinant respetousamen, diguèron ensèn: Gramaci!

- Adessias, mis enfant! -vèn alor lou bon Diéu.

E desaparèis.